

παρήλθεν ικανή ώρα. Ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος οὐδ' ὅλως νύχαριστήθη, ἀλλὰ γογγύζων, εἶπε·

«Δὲν πηγαίνει καλὰ τὸ πρᾶγμα· διότι ἐὰν περάσω στήριζόμενος ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν, πῶς ὀργή θὰ ἐκ-

την φονευμένου ζώου, θὰ εὕρῃ τὸν τρόπον νὰ τὸ ἐκβάλῃ ἔξω.»

«Καλὰ! ἀφοῦ τὸ ἐγκρίνης», εἶπεν ὁ Βέρνερ, «πολύ καλὰ, θὰ ἦσαι ὑπεύθυνος, ἐὰν ὅλοι οἱ κόποι καὶ οἱ ἀ-

Ἡ Περιγίτησα ἈΛΙΚΗ.

βάλωμεν τὴν ἄρκτον ἔξω; Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἤξεύρω πῶς νὰ κάμω.»

«Ἐμπρὸς, ἂν ὑπάρχῃ τρόπος», ἀπεκρίθη ὁ Τεσακέ. «Εἶναι δύσκολον νὰ πληρώσῃ τις πτηνὸν, ὅταν πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα. Ὅταν ὁμῶς ὁ Τεσακέ βλέπῃ τὸ αἶμα

γῶνές μας ὑπάγουν εἰς μάτην.»

Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κρεμάσας τὸ βαθιδωτὸν του ἐπὶ τῶν νώτων, ἐστηρίχθη διὰ τῶν ἀγκῶνων καὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τῶν τραχέων τοίχων τοῦ σπηλαίου, καὶ σχεδὸν αἰωρούμενος ἀνωθεν τοῦ βαθύως βαράθρου, ἐν-